

kan Flertallet ingenlunde erkende Rigtigheden af denne Betragtning; lige saa lidt som man stædigt bør holde fast ved det bestaaende, *fordi* det er gammelt, lige saa lidt bør man af lutter Reformiver kuld-kaste det bestaaende, fordi det ikke længer er nyt. Hovedspørgsmaalet bliver her: have Forholdene udviklet sig sundt, godt og roligt under de gældende Regler, har der hersket, og hersker der endnu, gennem-gaaende Tilfredshed med de Forhold, der have udviklet sig under disse Regler, eller kan det siges, at der hos Befolkningen er stærke Ønsker og Krav om radikale Ændringer i det bestaaende? Flertallet mener, at de to første Spørgsmaal maa besvares bekræftende, og at der skyldes Bevis for, at der hos Befolkningen, taget i sin Helhed, næres stærke Ønsker om saa gennemgribende Forandringer paa dette Omraade som foreslaaet.

Der har i al Almindelighed kun været Grund til at anerkende den danske Bonde- og Borgerstands Forvaltning af vore Kommuners Anliggender, en Administration, der i høj Grad har været præget af økonomisk Omtanke og human Almensans; det maa derfor beklages, at Lovforslaget giver Vind i Sejlene for en Agitation, der rettes mod Middelstanden. Lovgivningsmagten bør vare sig for ved stærke og pludselige Forskydninger at bringe Uro og Gæring ind paa Omraader, hvor der hidtil har hersket Ro og gennemgaaende Tilfredshed, og hvor Maskineriet har arbejdet støt og roligt.

Disse Betragtninger udelukke ingenlunde, at man fra Flertallets Side kan indrømme, at forskellige Ændringer i de kommunale Valglove kunne være naturlige og ønskelige, og man har derfor ogsaa været meget villig til at optage en Forhandling herom, men da man fra den anden Side i Udvalget har ment det rigtigst overhovedet ikke at foretage nogen Ændring i Forslaget, som det foreligger fra det andet Ting, har Flertallet været nødsaget til paa egen Haand at opstille Ændringer, som vil bringe Lovforslaget i en Form, der kan siges at være betryg-

gende for de Interesser, Flertallet mener have et naturligt Krav paa, ikke uden nogen som helst Beskyttelse at overgives til det Flertal i de kommunale Raad, der vil fremgaa ved Indførelsen af den lige og almindelige Valgret. I Overensstemmelse med disse Betragtninger kan Flertallet ikke anerkende det rigtige eller det ønskelige i at forlade det kommunale Toklassesystem; man finder det ingenlunde ubilligt, at de, der udrede den største Del af Skatterne, ogsaa bevare en virkelig Indflydelse paa Anvendelsen af disse, og man formaar i alt Fald ikke at se, at det skal være mere billigt og retfærdigt at udelukke disse fra Indflydelse paa, hvorledes Skatterne *paalignes og anvendes*, men det er det, der i Virkeligheden vil ske, hvis Forslaget vedtages i den Form, det foreligger — og naar man her henviser til, at Forslaget indfører Forholdstalsvalgmaaden som den Erstatning, der bydes for Opgivelsen af Tokammerssystemet, som den Regulator, der skal bringe Ligelighed og Retfærdighed til Stede, da kan Flertallet ikke indrømme, at der herigennem er opnaaet Beskyttelse for de Skatteydere, der yde det største Beløb af Skatterne — og det maa vel erindres, at herunder falder ikke alene de større Skatteydere, men at ogsaa Mellemlasserne høre herunder — idet, ogsaa efter Forholdstalsvalgmaaden, de, der betale den ringeste Del af Skatterne, ville faa Flertallet i de kommunale Raad og derved den afgørende Indflydelse i disse. Selv om dette Forhold ikke i Øjeblikket — navnlig i en Række Landkommuner — vil medføre en umiddelbar Fare for Middelstanden, vil Faren for en Tilintetgørelse af Middelstandens Indflydelse paa de kommunale Anliggender allerede nu være til Stede i en Række Kommuner, hvis Lovforslaget gennemføres, som det foreligger. Der tilføres gennem Lovforslaget et enkelt politisk Parti — det socialdemokratiske — en forøget Magt og Indflydelse paa de kommunale Anliggender, som Flertallet maa nære afgørende Betænkelse ved at gaa med til, og det fortjener i denne Sammenhæng at erin-